

Benvolguts amics:

Aquest mes de maig, cal destacar, en primer lloc, la resolució de l'ONU, el 15 de maig, condemnant el regne d'Espanya per haver violat els drets polítics del president Puigdemont i, en segon lloc, la cita amb les urnes el 28 de maig. A Espanya hi ha hagut eleccions autonòmiques i municipals i a Catalunya, Castella i Lleó, El País Basc, Andalusia i Galícia només eleccions municipals.

A banda d'això, i no menys important, però en clau interna, a l'ANC hem valorat i votat el Full de ruta 2023-2024, procés començat en el mes d'abril els documents del qual els socis de l'associació heu d'haver rebut directament de l'ANC central.

La resolució de l'ONU

En els afers judicials hem de destacar la resolució de l'ONU 3165/2018 condemnant Espanya per haver violat els drets polítics del president Puigdemont quan se'n va decretar la suspensió com a diputat el 2018 sense motius justificats.

Aquesta resolució, aprovada el 14 de mars del 2023 i publicada el 15 de maig proppassat respon a una demanda del president Puigdemont, inicialment, per haver-li impedit ser investit president de la Generalitat el gener del 2018. Tanmateix, aquesta demanda es va anar ampliant amb altres qüestions com ara la suspensió del president com a diputat de Catalunya. A l'agost 2022, aquest mateix comitè de Drets Humans ja va condemnar l'estat espanyol per haver vulnerat els drets polítics d'Oriol Junqueras, Josep Rull, Jordi Turull i Raül Romeva quan van ser suspesos com a diputats després de les eleccions del 21 de desembre de 2017.

És evident que l'objectiu del jutge Llarena, el jutge que està en l'origen d'aquestes suspensions, per tant, d'aquestes vulneracions, és apartar els quatre ex presos polítics esmentats de la vida política sense cap mena de fonament seriós o vàlid. Com és també l'objectiu pel que fa al president Puigdemont. I, obsessionada amb aquest objectiu, la fiscalia va posar tots els entrebancs que va poder per a evitar que el Comitè de Drets Humans admetés a tràmit la demanda del president i per a endarrerir el més possible la resolució. És doncs una gran victòria que el comitè condemnés Espanya per haver vulnerat els drets polítics dels líders de l'1-O. En particular, Espanya va vulnerar l'article 25 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, és a dir, el dret a presentar-se i a ser elegit en unes eleccions i a exercir com a representant públic. "És l'essència del govern democràtic" diu el comitè perquè "Tots els ciutadans tenen el dret a participar en la direcció dels afers polítics directament o per mitjà de representants elegits lliurement". I aquí es fa palès el dèficit democràtic d'Espanya davant el món. Espanya no accepta els resultats de les urnes. Espanya no és una democràcia plena ja que no respecta "l'essència del govern democràtic". Ara, Espanya té 180 dies per a rectificar, per a fer màxima difusió

de la informació i prendre les decisions adients perquè aquestes vulneracions no es tornin a reproduir. 6 mesos que coincideixen amb la presidència d'Espanya a la Unió Europea, tot un panorama.

Podeu completar la informació llegint l'article de Vilaweb, mitjançant l'enllaç següent:

<https://www.vilaweb.cat/noticies/onu-condemna-espanya-impedit-investidura-puigdemont/>

i escoltant la Tertúlia proscrita: "Què ha de fer l'independentisme ara que l'ONU ha donat la raó a Puigdemont?" via aquest altre enllaç:

<https://www.youtube.com/watch?v=wSnEafDHktQ&t=957s>

Les eleccions del 28 de maig

Els resultats de les eleccions del 28 de maig han sacsejat el panorama polític tant a Espanya com a Catalunya. A Espanya el PSOE i Podemos, els partits governamentals s'enfonsen, Ciutadans desapareix i PP i Vox puguen. El PP ha obtingut majoria absoluta a 14 capitals de província de les 52 que conformen el regne d'Espanya i està en posició favorable per aliances amb Vox a 18 altres capitals. El PSOE només obté majoria absoluta a l'ajuntament de Soria. És a dir, que 32 capitals de província tindran un ajuntament de dretes, de les quals 18 depenen de Vox, per tant la via moderada exposada per Alberto N. Feijóo se'n va en orris. Les 19 restant, ara per ara, són objecte de pactes i fins el 17 de juny no sabrem el color dels respectius ajuntaments.

La situació és tan crítica que Pedro Sánchez ha convocat eleccions generals anticipades al 23 de juliol.

A Catalunya els resultats evidencien una baixada generalitzada -concretament per una pèrdua de 350 000 vots- dels partits dits independentistes des de les eleccions de 2019.

ERC s'ha enfonsat. Ha perdut 300 000 vots i ha passat de ser hegemònic a Catalunya a quedar en tercera posició, per darrera del PSC i de JuntsxCat. La possibilitat que Pere Aragonès continuï governant amb 33 diputats de 135 serà com més va més inviable sobre tot després de les eleccions generals. L'estratègia de ERC basada en l'acatament permanent, ha fracassat estrepitosament.

JuntsxCat ha tingut un millor resultat. Aparentment, ha perdut pocs vots, menys de 6 000 i ha aconseguit que la llista de Xavier Trias sigui la més votada a Barcelona. Tanmateix, el triomf de la victòria a la capital oculta la davallada arreu del país.

La CUP no ha tingut tampoc bons resultats. Ha perdut 43 000 vots. No ha aconseguit entrar a l'ajuntament de Barcelona, però a Girona obté 8 regidors empatant amb el PSC (primera força) i està en bona posició per a endur-se la batllia segon els pactes que es facin. Ha tornat a guanyar a Berga amb 6 regidors. A Catalunya, la CUP amb 313 regidors és la quarta força per damunt dels Comuns i del PP.

El PSC, malgrat el fet de perdre 55 000 vots, ha quedat en segona posició a Barcelona però guanya a Lleida i a Tarragona, i a Girona, com hem dit més amunt, obté 8 regidors com la CUP encara que, probablement, no obtingui la batllia perquè els partits independentistes són més potents.

C's pràcticament desapareix. Els seus vots s'han desplaçat al PP i a Vox i tots dos entren amb força al principat: X. G. Albiol ha obtingut 18 regidors que representa majoria absoluta a Badalona i Aliança Catalana ha guanyat a Ripoll. De fet, el PP, ha obtingut 85 000 vots més i Vox 114 000 més i, consegüentment, han augmentat el nombre de regidors .

La gran guanyadora d'aquests comicis és sens dubte l'abstenció al qual hem d'afegir el vot nul o en blanc. De mitjana, l'abstenció arriba al 44,44% al 2023 contra 35,17% al 2019. Pel que fa al vot nul

en aquestes eleccions s'ha duplicat: 45 000 vots nuls contra 20 000 al 2019 (1,47% contra 0,61%) i el vot blanc obté 51 000 vots contra 36 000 al 2019 (1,68% contra 1,04%). Encara que en termes de percentatges les xifres no siguin gaire significatives és evident que és la resposta d'una part de l'electorat independentista que no ha sabut què o qui votar. Sigui perquè els partits no han sabut proposar alternatives a la gent o sigui perquè la gent ha volgut manifestar la seva disconformitat i mala maror amb les polítiques d'uns i altres.

En aquest sentit, és un toc d'atenció contundent i de missatge inequívoc: prou de relats esbiaixats, prou de taules de diàleg que no porten enlloc, prou d'acords de claredat que són cortines de fum enganyoses.

D'una altra banda aquestes eleccions són les primeres d'una triada que poden canviar totalment el panorama polític. El 23 de juliol hi haurà les eleccions generals convocades per Pedro Sánchez i més tard Pere Aragonès es veurà obligat a convocar eleccions al Parlament de Catalunya.

Què ha de fer el moviment independentista davant la urgència sanchista? Cedir al xantatge del PSOE: recolzeu-me que ve el llop? No oblidem que el PSOE va fer possible que s'apliqués el 155 a Catalunya, que ha mantingut els líders polítics presos durant anys, que manté altres líders polítics exiliats malgrat les resolucions del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) i les decisions del Consell d'Europa, i que confirma 4 000 persones encausades per tal de mantenir l'amenaça i la por sobre la ciutadania i reprimir qualsevol manifestació democràtica de dissidència política. La qüestió és que pel 23 de juliol no hi ha marge temporal per a trobar nous lideratges. I, per tant, una reiteració de l'opció abstencionisme és factible.

L'ANC encara no ha pres posició oficialment sobre aquest tema. Ho farà probablement a final de mes i us en tindrem informats.

En canvi, a les eleccions al Parlament de Catalunya, el tercer component d'aquesta triada, haurem de tenir i exigir un partit, una llista o una associació d'electors ferm i determinat a culminar la independència.

A part aquestes tres cites amb les urnes hi ha d'altres esdeveniments de gran importància com són el 5 de juliol: la sentència del Tribunal General de la Unió Europea sobre la immunitat del president Puigdemont, l'11 de setembre i l'1 d'Octubre.

Com diu Josep Costa hem fet un vot de protesta, cal passar ara a un vot de conquesta.

Podeu escoltar la tertúlia proscrita del 29 de maig "Totes les claus d'unes eleccions que ho capgiren tot": <https://www.youtube.com/watch?v=Chg3Vyx1jOs>

I també la tertúlia proscrita del 1 de juny "Què ha de fer l'independentisme amb la convocatòria d'eleccions espanyoles?": <https://www.youtube.com/watch?v=SDiGKHQsxXI&t=532s>

Informacions ANC

Per últim, l'ANC ha votat el Full de ruta 2023-2024. Segueix havent-hi discrepàncies difícils d'apreciar des de la distància. Aquest més hi haurà eleccions parcials per a elegir nous secretaris nacionals que reemplaçaran els que van marxar. D'una altra banda, al Principat s'hi estan organitzant reunions per a explicar i debatre sobre la llista cívica i a l'ANC França pensem que seria enriquidor poder organitzar almenys una reunió telemàtica que la penjaríem després al nostre canal YT.

Us en tindrem informats.

Si voleu participar, implicar-vos, si teniu idees de debats, accions, activitats, trobades per organitzar arreu del territori de l'actual estat francès, no dubteu en contactar-nos a "ANC France" france@assemblea.cat i treballem plegats.

Enllaços dels resultats de les eleccions:

<https://www.vilaweb.cat/eleccions/municipi/girona-municipals-28-maig-resultats-2023/>

<https://resultados-elecciones.rtve.es/municipales/2023/catalunya/>

Moltes gràcies pel vostre suport i compromís.

Visca Catalunya lliure!

L'Equip de Coordinació ANC França